

VODA LUŽNICE 05 2022

Na velmi teplém sluníčku započala naše výprava k řece Lužnici. S těžkými batohy, které převážně obsahovaly jídlo, jsme se na vlakáči odebrali k našemu vlaku, kterým jsme dorazili až do Suchdola. Většina si v kempu postavila své přístřeší, zbytek se držel hesla: Než začnu, dám svačnu. Během přípravy dřeva na oheň a večeri, dorazili Deutschlaňďáci. Do noci zněly kempem kytárky a praskání ohně.

Do rána nám sluníčko zalezlo za mraky a my si došli vyzvednout svá vozidla, rozuměj lodě, zelené vydry.

Nalodili jsme se a vydali se na vodní cestu. Proplouvali jsme meandry a řeka se zdála nekonečná. Voda se totiž proměnila v olejovitou dálnici. A tak jsme během cesty často jedli a pili. A už se na obzoru vyloupila Majdalena.

Děti se podělily o česnečku a hranolky a trochu dobyly energii. Potkali jsme zde chlapíky v červených sambách, kteří se potýkali s následkem dlouhého oleje a obsahu alkoholu v krvi, no a řeknu Vám, nic moc.

Rozpršelo se až do kritického stavu, a my se smáli naprostým vyčerpáním a konečně jsme dorazili do kempu číslo dvě a my si šli sednout v totálně promočených pláštěnkách do příjemně vytopené hospůdky.

Po teplém čaji a občerstvení, dorazili i opozdilci. Večer jsme rozbili naše další tábořiště a ve stanu se hrálo městečko Palermo a co tropili dospěláci, to se netuší.

Přes noc se z karimatek staly plovoucí postele. Ráno bylo sluníčko stále schované za mraky a my po snídani, hygošce, sbalení, se jali přetahovat lodě po břehu pod jez. Řeka už byla čím dál tím méně hluboká a okolí řeky se proměnilo v prales. Sjeli jsme pár jezů, kde to nejvíc oddřeli háčci. Výjimkou byl Hrouda, který si jakožto ledoborec nabral zadkem lodi.

Pluli jsme, olejovali jsme, přenášeli jsme... Zastávka na klobásu, párky, pivo a limo opravdu bodla. Posilnění jsme dopluli až do kempu číslo tři. Zde jsme umyli a vrátili lodě a barely a chystali se na noc. Naše zoufalství ještě lehce pokračovalo a my bychom se smáli i kdybychom tuto noc spali v promočených stanech a přitom nepršelo. Někteří si proto raději ustlali pod suchou pergolou. Ale hned to zase bylo lepší, když nám paní starostová Veselí/Lužnicí donesla předem objednanou výbornou, voňavou bábovku. Po věče a pivu jsme se konečně dočkali vytouženého sluníčka a zbytek večera jsme strávili pod pergolou zpíváním a menšími událostmi, jako např. Vrhání sekry do Dušánkovi kytary....

Ráno bylo krásné. Vklidu jsme se sbalili a vyrazili na vlak. Na nádraží jsme si pokecali s pánem, který stál na protějším nástupišti.

Cesta vlakem do Jihlavy utekla rychleji než jsme čekali a při pohledu do zrcadla jsme zjistili, že jsme se docela nečekaně v obličejích spálili. Na vlakáči jsme ještě zrekapitulovali vodu, rozdali cancátka, rozloučili se a s poloviční vahou batohů se odebrali ku svým domovům.

Ahooooooooooj.